Ч. 140. Неділя 5 липня (22 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — З Марокка. — Положене в Персиї.

П. Президент міністрів предложив бажане правительства, щоби перед літними феріями полагоджено отсі справи: 1) всї наглі внесеня, 2) предложенє про рекрута краєвої оборони, 3) закон про відшкодованє родин резервістів, 4) закон мелїорацийний, 5) удержавненє ческої північної зелізниці, 6) перше читанє закона про додатковий кредит 15 мілїонів на поліпшенє платнї урядників зелізничих, почтових і т. д., (та справа має бути конче полагоджена), 7) перше читанє закона про підвисшенє податку від горівки, 8) перше читанє закона про реформу домового податку, 9) закон про автомобілї, 10) друге читанє закона про поліпшенє платнї урядникам зелізничим, почтовим і т. д., 12) побільшенє числа віцепрезидентів палати (внесенє пос. Кіярія), 13) вибір делеґациї по думцї закона.

На передвчерашнім засїданю польского Кола оповістив др. Ґломбіньский, що в справі підвисшеня податку від горівки правительство приступає до жаданя Кола, щоби 1) вилучено з закону фінансові пляни о податках безпосередних і о участи в них краю; 2) щоби зреформовано податок домово-чиншовий і знесено дві послідні кляси податку домово-клясового; 3) сими днями внесений буде в палатї закон о поліпшеню платнї персоналу зелїзничого ім. коштом 15 міл. корон. Що до участи краю в доходах з підвисшеного податку заявило правительство готовість підвисшити тую участь; переговорів о ту точку ще не покінчено.

Про перского шаха Мегемеда-Алїого, котрого розвязав бомбардованєм меджліс, пишуть, що він є чоловіком енерґічним і має досить політичного розуму. Однако єсть він правдивим володарем всхідним і єго відносини до конституцийного устрою держави не конче прихильні. За житя вітця, шаха Музаффер-Еддіна, був він ґубернатором в Тебріс, де завів лад, але уживав дуже строгих способів. Коли єго отець прихилив ся до конституцийного ладу і перских вольнодумців, повитав він з великим невдоволенєм проголошенє конституциї і утворенє парляменту. Скора смерть батька вивела єго на престіл, а тоді заприсяг він, що буде берегти конституцию. Але то вчинив він з конечности, хоч не закривав невдоволеня, що віднято єму самовласть. Може бути, що шах під напором Англії додержить приреченя і скличе новий меджліс, що буде податнїйший для бажаня народа, однако можна сумнївати ся, чи справдї він хоче берегти конституцию. В Персиї має шах противника поважного в особі старшого брата помершого шаха князя Зіль ес Султана, однако той не уроджений з княжни каджарского дому, не обняв престола. Єго підпирають противники теперішного шаха, а Зіль удає прихильника конституциї і Перси бажали би єго бачити шахом. Він був ґубернатором Іспагану і правив строго, але витворив знаменитий корпус войска, розвязаний відтак на приказ шаха Музаффера Еддіна. Тепер має він 65 лїт, але ще доволї рішучий і потягнув за собою богато людий. Має він такі добрі вигляди, що представителї Англії і Росиї звернули ся до него, щоби залишив аґітациї, бо перешкодить утриваленю ладу в Персиї. Лад ніби то привернено, але чи на довго, можна сумнївати ся. Дорадники шаха Метемета Алї велять єму немилосердно виступати против „революцийників", але єго положенє трудне задля недостачі доброго і численного войска. Має він ледво кілька тисяч невправних вояків, а між ними лише бриґада козаків перских під проводом росийского полковника Лїякова добре зорґанїзована. Тимчасом надходять з Тегерану найсуперечнїйші вісти. Урядові вісти запевнюють що є спокій, а наспівші до Льондону телеґра-

---

43)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Така битва в манежовій клїтцї повтаряє ся за кождий раз, коли до неї впустять нових медведів і она тим страшнїйша, чим більше медведів. Тут хотів би я — каже Гаґенбек дальше — ще додати, що межи сими жителями підбігунових сторін знаходять ся одиниції, котрі обом нашим одиноким средствам вихованя, які маємо до розпорядимости — цукрований хліб і батіг — ставлять непоборимий опір. — Я маю між своїми „артистами" пять таких, коли можна так сказати, злочинців, котрих воджу з собою яко „резервових медведів" а котрим на жаль мушу виставити як найгірше сьвідоцтво. Впрочім не займаємо ся дресурою медведів, котрі переступили певний вік; коли білому медведеви більше як два роки, то він для нашої дресури зовсім нездалий.

Коли медведі вже привикнуть до себе, то по тім слїдує „висока школа", при чім помагають усмирителеви дуже вроджена пажерливість і лапчивість тих зьвірят. Медведі мають тепер сувати ся по спусканці з гори на долину. Спусканку уставляє ся насамперед зовсім плоско, а відтак підносить ся єї щораз стрімкійше. Зразу помагають ласощі а медведі все за них роблять. Коли они по безконечних трудах та по величезній порциї терпеливости поняли наконець, що мають робити і о що розходить ся, а мимо того все ще суть уперті, то, розуміє ся, треба уживати всяких средств примусових, щоби їх опір зломити. Але при тім не можна попадати в пристрасть, лиш треба уміти в такім случаю вибрати посередну дорогу межи поцукрованим хлїбом а батогом. Медведі мимо своєї, як здавало би ся, валуйковатости, суть дуже жваві; треба бути незвичайно уважним, щоби один обо другий не виховив ся і не впав коли між публику.

На щастє нема у білих медведів почутя солїдарности. Коли дресувати н. пр. кілька львів разом, то може легко стати ся, що один кине ся на поміч другому, коли єго бити. У білих медведів то ніколи не буває.

Треба також богато труду, щоби звести білих медведів з другими зьвірятами, як з псами або куцами. Тоді, бачите, розходить ся не лиш о то, щоби усмирити дикість зьвірів, але й о то, щоби побороти відразу і страх других зьвірят. В тій цїли привязує ся пси і коні цїлими днями коло клїток з медведями, щоби они спільно привикали до себе. Коли куцики перший раз вводить ся до клїтки з білими медведями, то єго вкриває ся покривалом з колючками, котрі болючо колють медведя в лабу, коли він хоче коня ударити. Та й пси боять ся зразу дуже медведів, але они понимають борзо, що до них належить і роблять зовсім то само, що вівчарскі пси — зганяють вовків до купи і удержують порядок. При моїх медведях роблять службу два пси, німецка доґа і росийский хорт. Доґа ставила ся зараз до вовків, але хорт зразу бояв ся і аж від свого товариша набрав відваги.

Зібравши все разом можу, сьміло сказати що зі всїх зьвірят, які приходять просто з дикого стану, найтруднїйше дресувати білі медведі. Показувати їх штуки то може й досить проста річ, але в неї треба вложити величезну працю.

Значно лекше приходить ся дресувати льви і тигри, особливо же, коли то можна робити більше на свободі як н. пр. у зьвіринцях. Усмиритель Гавеман з берлиньского зоольоґічного города дресував ті зьвірята в той спосіб, що бавив ся з ними, порпав з ними ями в земли а зьвірята так єго були полюбили, що давали все з собою робити. Лев „Турріду" ходив по фляшках а львиця „Сантуцца" робила то само з тим додатком, що ставала лиш на три ноги а четверту держала у воздусї. До сеї штуки уживано звичайних фляшок з вина однакової висоти, в шийки котрих вкладано затички з широкими як лаба кружками. Фляшки ті уставлювано в однім рядї просто одна за другою. Иншу штуку показував Гавеман в той спосіб, що казав львови станути на два стовпи передними ногами на один а задними на другий стовп, відтак вилазив на льва, сїдав на него як на коня і так представляв статуу, сподом котрої уставляли ся другі льви і тигри На єго приказ клали ся всї зьвірі на землю розтягали ся мов до спаня а він клав ся верх

ми звіщають, що вся північна часть Персиї повстала, а ненависть звернена головно против російского полковника. В краю потворили ся „чорні сотні“ а анархія розвельможила ся.

В Марокку послідував новий зворот. Француске правительство скланяє ся до признаня Мулей-Гафіда законним султаном Марокка. „Vossische Ztg.“ впевняє, що невелика ґрупа фінансістів і політиків для власної вигоди баламутила француску суспільність що до дійстного положеня в Марокку. В дійстности майже все населене краю, міщаньство і селяньство признає Мулей-Гафіда султаном, а не хоче чути про Абдул-Азіса яко зрадника ісляму, хоч француске правительство его піддержує. На сторону Мулей-Гафіда перейшли навіть прихильники Абдул-Азіса. Тому міністер заграничних справ Пішон хоче предложити всім державам, щоби признали Мулей Гафіда султаном. Тим способом закінчить ся небезпечна для Франциї марокканьска боротьба, а Французи будуть могли відкликати звідтам войска і обминути дальші запутанини. То „втихомирене“ Марокка стояло Францию кількасот міліонів франків. Тепер буде Мулей-Гафід панувати, а Франция буде мати спокій.

Новинки.

Львів, дня 4-го липня 1908.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував віцепрезидента краєвого суду у Львові Станислава Пшилуского, віцепрезидентом висшого суду краєвого у Львові, а радників висшого суду краєвого у Львові, Евг. Звислоцкого і Волод. Вольтера радниками Двора в найвисшім трибуналі касацийнім.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский з причини виїзду зі Львова не буде уділяти звичайних авдиенций в неділю дня 5 і вівторок дня 7 с. м.

— **Конець року шкільного** в ґімназиях і инших школах середних припадає нині. Рано відбули ся торжественні богослуженя, а відтак роздано сьвідоцтва.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Контроля доходів (відділ 7) тутешної Дирекциї зелізничої перенесена на давнійший черновецкий дворець, а відділ для справ комерцияльних (6-тий) з дому при ул. Красицких 14 до будинку ц. к. Дирекциї зелізниць на 3-ий поверх.— Бюра відділу правничого, економату і видачи карти по зниженій ціні перенесено до дому при улици Красіцких ч. 14 в подвірю.

— **Осторога перед еміґрациєю до Канади.** На основі найновійших інформаций остерігають власти перед зарібковою еміґрациєю до Канади. Особливо повинні вдержати ся ті, що гадають заробити гроші при промислі або при будовляних підприємствах або при будові зелізниць, бо таких зарібків стало тепер в Канаді дуже обмаль, а платня дуже понизила ся. Се подаємо до відомости нашого загалу тим більше, що аґенти заохочують наших селян, особливо з Буковини і Покутя, щоби їхали на зарібки до Канади. Між австрийскими емігрантами, що пішли шукати зарібку в Канаді, панує тепер страшна нужда. Сотки людий — як довідуємо ся з найкомпетентнійшого жерела, бо з австрийского консуляту в Канаді — остає без занятя, не маючи ані помешканя, ані поживи. Було вже навіть кілька таких случаїв, що наші емігранти з нужди й розпуки відбирали собі самі житє.

— **Нагорода 200 корон за відшукане пропавшого студента.** Пошукує ся 14-літного хлопця, Станислава М., ученика III кл. реальної школи у Львові, який дня 16 червня с. р. в шкільнім мундурі і в темній пелерині видалив ся з Львова. — Пошукований хлопець є малого росту, шатин о повній твари, румяний, о темно-пивних очах, котрі підчас розмови нервово прижмурює.— Можливо, що товаришить єму другий студент, бо дня 19 червня с. р. виділи якихсь двох незнаних студентів на сельскім цвинтари в Пизколизах, в бучацкім повіті. — Нагороду в квоті 200 (двіста) корон для особи, котра в пошукованях успішно поможе, зложено в канцеляриї дра Тадея Соловія, адвоката краєвого у Львові, ул. Міцкевича ч. 3, куди належить надсилати всякі відомости.

— **Дрібні вісти.** 25-літний ювілей бавку краєвого обходили оногди урядники тої інституциї богослуженем в лат. катедрі у Львові, а вечером товарискими сходинами. — Львівска поліция арештувала оногди дезертира кінної батериї 11 полку артилериї Франца Розборского і віддала его в руки войскових властий. — На пл. Домбровского під одним з ростучих там корчів найдено оногдашної ночи підкинену дитину в віці около 2 тиждні. Дитину віддано в опіку комісариятови І дільниці, а поліция зарядила слідство за материю. — Селянин з Яворова, Михайло Кіт, їдучи вчера необережно, наїхав на ул. Берка на 3-літну дівчинку Фр. Найманівну і тяжко ві покалічив. Поліция потягнула Кота до одвічальности.

— **З жалю за жінкою** відобрав собі оногди житє в Тернополи зарібник Григорий Ярошевский. Коли жінка перед кількома днями з незвістної причини покинула дім мужа, Ярошевский глядав ві дуже пильно, а не найшовши, повісив ся на гаку у власнім мешканю. Прибувший на місце пригоди лікар міский пробовав довший час привернути самоубийника до житя, однако его заходи були даремні.

† **Помер** о. др. Антін Тшнадель, новообраний декан теольоґічного виділу і професор краківского університету, в Кракові, в 50-ім році житя.

— **Конкурс інститута сьв. Ольги.** Виділ Руского Тов-а педаґоґічного у Львові розписує конкурс на приняте учениць до інституту ім сьв. Ольги. Інститут на слідуючий рік буде поміщений в прегарній вілі при ул. Міцкевича (коло пл. сьв. Юра), дві мінути ходу від школи виділової ім. Шевченка і женьскої семинариї учительскої Виділ постарав ся о три настоятельки, з котрих одна буде займати ся домашною господаркою, друга мати догляд при науках, а третя нагляд над домашним поведенем інститутов. Місячна оплата виносить 40 К. Крім сего оплачує ся одноразово з гори 10 кор. за зужите меблів, 10 К за евентуальне уживане фортепяну, а 2 К місячно за пранє. Родичі, взглядно опікуни інститутов мусять бути членами Тов-а. Вписове виносить 1 К, а річна вкладка 2 К. По приняттю вишле ся родичам друкований реґулямін інститута, до котрого будуть мусіли інститутки застосовати ся. Подане належить вносити до Руского Тов-а педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47, найдальше до 1 серпня.

— **Дальший репертуар руско-народного театру в Вижниці.**

В неділю 5 с. м. „Нещасне кохання“, перед тим образ зі сьпівами і танцями в 5 діях Манька.

Ві второк 7 с. м. „Невольник“, істор. картини зі сьпівами в 5 діях Кропивницкого.

— **Нова клясифікация в середних школах.** Під датою 23. червня с. р. появило ся заповіджене клясифікацийне розпорядженє міністерства просьвіти, що заводить в середних школах новий спосіб клясифікациї вже від початку 1908/9 року шкільного. З огляду на важність і заінтересоване, яке то розпорядженє повинно найти в найширших кругах, подаємо з него що важнійші постанови. Нове розпоря-

---

них, опираючись головою об льва а ногами об тигра. По науці брав він льва „Абдуллаха“, що важив півтретя сотнара, на плечі і заносив его до клітки; при тім ніс він льва в той спосіб, що держав зьвіря з переду за ноги, підчас коли лев цілим своїм тягаром спочивав єму на плечах.

Подібну штуку показує й усмирителька панна Кляра Геліот, котра з своїми дванайцяти львами виступає в цирках. Зьвірята тоті не лиш слухають ві, але й люблять. Коли она сяде собі на крісло, приходить до неї без всякого завізваня ві найбільший любимець лев, сідає коло неї і кладе свою голову на коліна а она пестить ся з ним ніжно і тулить ся так само до него. По представленю бере она свого любимця на плечі і серед невтихаючих оплесків публики виносить его з манежі до клітки.

Тут мусимо ще й на то звернути увагу, що дикі зьвіри в менажериях піддають ся найрадше і слухають найборше своїх усмирительок. Се спостереженє зроблено вже нераз, що льви з великою щиростию приставали до своїх усмирительок. Перті розповідає про одного тигра, котрий так був полюбив свою усмирительку, молоду хорошу женщину, що він страшно, коли она не приходила, не хотів нічого їсти, занедужав і погиб. Молоденьку, шіснайцятилітну і дуже красну панну Тіллі Бебе видресовані ві льви так дуже любили, що просто пропадали за нею, а ві любимець, лев „Карльос“ приходив до неї, ласив ся, тер ся головою об неї а она брала его за шию і пестила ся з ним. Та й богато инших хороших усмирительок від найдавнійших часів могли дати собі легко раду з дикими зьвірятами. З того дехто припускає, що краса женщин робить якесь враженє на диких зьвірів. Так н. пр. роз повідають про освоєного льва марокканьского султана, що він супротив молодих хороших дам був дуже чемний, але старшим женщинам показував зуби. Др. Целль єсть однак того погляду, що краса або поганість може робити якийсь вплив хиба лиш на такі зьвірята, у котрих переважає змисл зору як н. пр. у львів і тигрів та взагалі у всіх котів, птиць і малп, у тих же, у котрих переважає нюх, краса або поганість позістають без всякого впливу.

Отже красна усмирителька буде мати успіх головно у зьвірят з переважаючим змислом зору і то правильно лиш у самців. Ніхто би не повірив, як зьвірята уміють розріжнити мужчин від женщин. Коли хочемо знати, чи якась папуга самець чи самиця, то потребуємо лиш уважати, чи она любить більше мужчин чи женщин. Так само й льви та инші дикі зьвірята пристають після свого пола скорше до мужчин або до женщин. Проф. Єґер каже: „З помежи диких зьвірят приходить ся женщині лекше освоїти самця а мужчині самицю; мої обі освоєні вовчихи були до себе і до моїх дітий так привязані як пси, але на мою жінку і служницю споглядали лиш лютим оком і воркотіли. Сука пристане щирійше і лекше до мужчини, підчас коли пес пристане борше до женщини. Мої досьвіди з кунами, лисами, медведями, антильопами, оленями, котами і папугами потверджують то вповні“. — В виду того стає ясним, длячого в глубокій старині якраз женщини були усмирительками — тут нагадує ся Кірке, донька Геліоса, що мешкала в палаті, котрої стерегли усмирені вовки і льви та Кибеля, первістно фриґійска богиня, котру представляно сидячу на троні окруженім львами, або таки їдучу верхом на льві, як справдешна усмирителька.

Але остаточно одні і другі, усмирителі і усмирительки доживають нераз страшенного кінця, бо зьвір все-таки остає ся зьвіром. Пригадуємо тут тоту страшну катастрофу, яка перед кількома роками стала ся була в місті Дессав в Німеччині, а де жертвою свого незавидного званя стала ся молода і хороша женщина, пані Фішер, жінка властителя менажериї. Она, як звичайно, підчас представленя зайшла до клітки межи льви, підчас коли ві чоловік і діти стояли з боку коло клітки і дивили ся. Нараз один з львів, користаючи з того, що усмирителька була задом до него обернена, кинув ся на неї і зачав роздирати. Чоловік, видячи то, прискочив жінці на поміч, але мусів яких двайцять разів бити льва зелізним дручком і пхати єму той дручок в горло, заким міг его відогнати. Можна собі подумати, що діяло ся в тій хвили в менажериї, котра була переповнена. Переполох настав був ще більший, коли добачено, що Фішер скочивши жінці на поміч, забув замкнути двері від клітки за собою. Могло було прийти таки до великої катастрофи, як би не то, що відважні люди ще в пору добачили небезпечність і замкнули клітку.

(Дальше буде).

джене обмежує питаня клясифікацийні в хосен питань ориентацийних. Ті питаня мають відбувати ся на початку години в той спосіб, що учитель викликає по змозі як найбільше число учеників і ставить до кождого короткі питаня. Ніякого клясифікованя не повинно при тім бути. Вправді учитель може записувати собі поодинокі спостереженя, але уживаня в клясі катальоґу повинен по можности як найбільше оминати. В деяких предметах, пр. в мовах а по части також в математиці, ориентацийні питаня відбувають ся з правила. Клясифікувати учеників можна буде щойно по скінченю добре перетравленого відділу чи периоду. Величина тих відділів буде очевидно в висших клясах більша. Щоби не зневолювати учеників до надто великих рівночасних приготовань з ріжних предметів, мають дотичні учителі перед початком клясифікацийних питань з більших відділів порозуміти ся з господарем кляси. Дальше має бути ученикам дозволено зголошувати ся добровільно до питаня; особливо в висших клясах повинно питане приймати чимраз більше форму свобідної розмови. З письменних праць мають бути поправлювані і клясифіковані учителем лише приписані задачі шкільні. Задачі домові, винявши задачі з мови викладової, поправляють ся при співучасти учеників і не будуть клясифіковані. Спосіб, як втягати учеників до поправлюваня письменних вправ, оставляє ся учителеви до вибору. Нові ноти для поступу в поодиноких предметах суть: дуже добре, добре, достаточно і недостаточно. В обичаях: дуже добрі, добрі, відповідні, невідповідні.

Нота „добре" призначена для поступу, що переступає пересічну міру вимог, але не вибігає поза те, чого від ученика можна виждати. Поступ, що значно перевисшає сю границю, можна на основі умотивованого внеску учителя і ухвали учительського тіла зазначити специяльним додатком до ноти „дуже добре". „Добрим" має ся означити поступ, що вповні відповідає вимогам ставленим до пересічної сили учеників. „Достаточним" буде поступ, коли ціль науки уважає ся ще осягненою, хоч ученик не у всім відповів вимогам ставленим до пересічної сили учеників. Поступ, що стоїть низше того мінімум, єсть „недостаточним". Клявзуля про загальний поступ має звучати: „Ученик єсть (знаменито і т. д. не) приготовлений і може перейти до висшої кляси". При осуді обичаїв має увзглядню вати ся захованє ученика в школі супротив учителів і товаришів, а захованє поза школою лиш о скілько дисциплінарні приписи розтягають ся на него. Також стан зошитів, книжок і т. п., точність у предкладаню праць, ходжене до школи мають бути увзгляднені.

Всячина
для науки і забави.

— **Дивне сьвітлове з'явище** видко було сими днями вздовж цілого балтийского побережа, в Копенгазі, Королевци і Берлині. По заході сонця показало ся було в горішних верствах воздуха так сильне жовте сьвітло, що можна було при нім зовсім добре читати а небо заясніло далеко в червонім і жовтім сьвітлі. Директор астрономічної обсерваториї Архенгольд в Трентові під Берлином сконстатував, що ясність тота була так само сильна і подібна до тої, яка була показала ся в 1883 р., а котрої причиною був вибух вулькану Кракатау в проливі Сунда. Сьвітячі хмари видко було у висоті яких 80 кільометрів понад землею а береги їх зарисовували ся так виразно і різко, як то у звичайних хмар ніколи не буває. Може бути, що се з'явище стоїть в звязи з якимись великими змінами на верхні сонця і що се буть прояви електричної сили, яка виходить із сонця а відбиває ся в нашім воздусі. Щось певного о сім з'явищи ще не можна сказати.

— **І королі позичають на застави.** Виходяча в Льондоні часопись „Cosmopol. Magazine" подає в послідним числі цікавий спис тих монархів, котрі як і звичайні на сьвіті бідаки позичали гроші на застави. Одним з тих був послідний король Наполеон, котрий нераз, коли єму треба було гроший а не міг вже нікого зарвати, заставляв свою срібну столову посудину в льондоньскім банку заставничім бо казав, що там дістав більшу суму, як би дістав в своїм власнім краю. Сербский король Мілян Обренович заставляв також часто свої дороговцінности у віденьскім банку заставничім. головно тоді, коли треба було заплатити програну в карти суму. Цїсар Франц Йосиф з політичних взглядів ратував его два рази і велів єго дорогоцїнности викупити. — Марокканьский султан Абдул Азіс, з котрим веде війну єго брат, вислав був перед двома місяцями свого вірника до Льондону, щоби там заставив єго коронні дорогоцінности, бо єму треба на веденє війни гроший, гроший і ще раз гроший. — Так само легкодушна як і груба іспаньска королева Ізабелля, котру пізнійше революция позбавила престола і вигнала з краю, заставляла не лиш свої брилянти, але й дорогоцінні образи. Особливо мусіли від часу до часу вандрувати два прекрасні образи маляря Веляскеца (Velasquez) до париского банку заставничого „Mont de Piete". Королева була завсїгди певна того, що дістане на них що найменше 100.00 франків. Та й теперішний сербский король, коли ще називав ся лиш князем Петром Караджорджевичем, мусів вести тяжку борбу з богинею Фортуною а швайцарскі і француські заставничі банки могли би щось розповісти про ту борбу.

— **Клюб тринайцятох.** Як би таке стало ся у Львові, як в Бальтімаре, то цілий Львів зі страху і забобонности розбіг би ся. Ану, нехай би хто вгадав, кілько ваґонів трамваєвих єсть у Львові. Найбільше доси число на ваґонах єсть 110, отже кождий очевидно скаже, що у Львові курсує 110 ваґонів трамваєвих. Тимчасом не правда, бо лиш 109. Хтось цікавий спитає може, як то можна удати такої штуки, щоби 109 ваґонів позначити числами? Се річ у Львові дуже проста: випускає ся число 13, отже зараз слідуючий по дванайцятім ваґон дістає число 14, тому й кождому стане тепер ясно, як можна 109 ваґонів позначити 110 числами. Та й добре стало ся, що нема ваґона ч. 13, бо то був би такий нещасливий ваґон, що певно, кождий Львовянин на сам вид ч. 13 втікав би вже здалека від него і річ певна, що ніхто би ним не їздив. Та й зовсім розумно, бо ми прецї якісь культурні люди! То лиш такі недовчені і неперевернені голови, як американьскі, можуть любувати ся в числі 13 і таке виробляти, як ось сими днями в Бальтіморе. Там дня 13 червня о 7 годинї (лиш длятого, що нема тринайцятої) і 13 мін. відбув ся пир клюбу тринайцятьох, на котрім засіло до 13 столів по 13 гостий. Окремий поїзд з льокомотивою ч. 1313 привіз з Ню Йорку значне число гостий, самих противників тої забобонности, котра уважає ч. 13 за нещасливе. Межи гостями був також і бурмістр міста Ню Йорку. Столи були „украшені" трупячими головами. Виголошено 13 тоастів і тринайцять разів крикнено „чір" (cheer=радість, веселість), а на другий день подано сю подію з вечерка „тринайцятьох" до публичної відомости в клюбі журналістів, котрого льокаль знаходить ся в тринайцятім блоку улиць, числячи від місця, де пир відбував ся. Ледви чи знайшлись би у Львові такі відважні, що схотіли би заснувати також клюб тринайцябох, а він може би й тут придав ся.

Телеґрами.

Відень 4 липня. Як доносить „Slav. Korresp.", бар. Бек на конференциї з послами полуднево-славяньскими в справі елементарних нещасть мав згадати, що сесия ради державної потреває до кінця сего місяця.

Відень 4 липня. Комісия податкова радила вчера над наглячим внесенєм пос. Реннера в справі зарядженъ против дорожні средств поживи і над внесенями пос. Гломбіньского в справі знесеня податку від мяса і податку від різаня худоби. Тим внесеням спротивив ся п. міністер скарбу, др. Коритовский, з огляду на високі жаданя ставлені до скарбу державного.

Льондон 4 липня. З Тебріс доносять, що там повторили ся уличні розрухи.

Тифліс 4 липня. В околици напали розбишаки на почтовий віз, котрий супроводило 4 вояків. При помочи бомби і вистрілів з рушниць убито одного почтового урядника, а другого тяжко ранено. Зрабовано 20.000 рублів. По стороні розбишаків один погиб, а одного зловлено.

Рим 4 липня. Сенат по короткій дискусиї приймив закон в справі войскових видатків на час до 13 червна 1907.

Маґдебурґ 4 липня. „Magdeburger Ztg." доносить з Льондона, що король Едвард VII. буде дня 6 серпня в Мариєнбаді, а дня 8 серпня поїде звідтам до Ішлю.

Берлин 5 червня. Посли Муляй Гафіда від'їхали вчера з Берлина до Відня.

Петербург 4 липня. В Думі 103 послів поставило внесенє о знесенє кари смерти. То внесенє підписала ціла лївиця і кількох жовтнївців.

Франкфурт 4 липня. Frankfurter Ztg. доносить з Солуня: Ад'ютант Гільмібаши, ґубернатора Македониї, Емвер, пропав від двох днів без сліду. Здогадують ся, що він став жертвою молодо турецкого сторонництва.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 3 липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·10	до	12·30
Жито	10·—	до	10·20
Овес	6·40	до	6·60
Ячмінь пашний	6·40	до	6·60
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

На жнива!

Серпи ковальскі з ручками, в дуже добрім виробленю, ручної роботи, з найліпшої англійскої стали, тутешної форми, з довготревалими дрібними зубцями, дуже острі і вручні, легко перетинають збіже, що его в руках мало чути, і люди не мучать ся в жниві, бож одним серпом буде жати й кілька літ. **Ціна за 1 серп 60 сот.** (30 кр.) Менше від 5 штук не висилаю, а більше кілько хто схоче. На кожде замовлене прошу прислати 1 К задатку і замовлене на переказі. При менших і більших висилках почту плачу сам, але без задатку не висиляю.

Замовляти під адресою:

Йосиф Заблоцкий

варстат виробів краєвих серпів в РОЗДОЛІ.

(Галичина).

Фірма Полісюк і Патрах вістала розвязана, а дальше під власною фірмою я яко основатель того інтересу проваджу тойже

Г. ПАТРАХ.

Прошу отже П. Т. Відбирателів для покритя запотребованя свого звернути ся до тойже моєї фірми **Г. Патрах,** котра істнує вже від 25 літ і старає ся все о найліпший товар для достарчуваня своїм відбирателям.

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкария“ ґарантую. Коси суть в тім році о много сильнійше споряджені. — Коси не відповідаючі свому заданю відміняю.

Цінники на жадане висилаю. — Висилка наступає відворотною почтою лише за готівкою або за посліплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільоґрамових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тільки половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступає посилка цілком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цілком безплатно одву косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінці цілком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всіх країв европейских і заморских.

— — Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана. — —

Кос достарчую в видній формі краєвій і в довільних довгостях по слідуючих цінах:

Довгота цілої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Ціна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3.—	3.20	3.40
На 5 клгр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос:

Довгість в цнтм.	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Ціна одної штуки сотиків	60, 70, 76, 80	Бабка з молотком	К 2.40 сот.

Дім для торговлї і промислу

Г. Арльта в Хшанові

найбільше підприємство в краю для будови **машин до виробу цементових дахівок, цегол і цеголок на помости**

поручає:

Знамениті від давна випробовані правдиві огнетревалі цементові

фарби до крашеня дахівок.

Найлучшої якости

оливу до смарованя форм під дахівку цементову.

Іа ЦЕМЕНТ портляндский в ладунках ціловаґонових.

УВАГА. Всякі пересилки а то: листи звичайні, поручені, перекази і т. д. належить адресувати лишень:

Г. Арльт — Хшанів (Chrzanów).

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

В друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).